57e jaar. — Nr 42. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 9 April 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. JOLLET, uitgever en eigenaar van dit blad

[illegible] dinsdags, [illegible] vrijdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld en aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 9 APRIL 1910.

Voor den werkman.

Wie ziet gij zich bezighouden, belangloos en oprecht, met het lot van den werkman ?

De liberalen ?
Waar dat ???
De socialisten ?

Ja, om hen ontevreden te maken met hun lot ; om ze te doen dienen tot piedestal om eenige volksverleiders naar boven te tillen ; om hun onmogelijk uit te voeren beloften te doen ; om hun grootste goed, den godsdienst te ontnemen.

Wie zich oprecht de arbeiders aantrekken, zijn de katholieken. Die vindt men in vakbewegingen werkzaam, zonder dat zij er zelfs iets bij winnen, alleen uit opoffering, terwijl de socialistische leiders slechts hun eigen verzorgen.

Die vindt men ook in patronagiën, met groote kosten gebouwd en onderhouden, voor de kinderen der volksklas en de jonge werklieden.

Die vindt men in de scholen, door hen opgericht en ondersteund, om aan diezelfde volkskinderen, te zamen met eene christelijke opvoeding, een degelijk onderwijs te verschaffen.

Dat alles is het werk der katholieken. En dan roepen de liberalen, de verachters van den werkman :

« Gij doet niets voor den geringen man, gij zitter niets mede in ! »

Welnu, er is bijna geen man uit de volksklas, die geen weldaden van de katholieken bekomen heeft, 't zij door de scholen voor hem of zijne kinderen, 't zij door de hospitalen met hunne liefdezusters, 't zij door liefdadigen ondersteund, 't zij door de schoone wetten van arbeidsverzekering, Zondagrust, pensioenen, enz., door de katholieken ingebracht.

Die werken spreken luider dan 't liberaal getier.

Handen van de kas !

De schoolstrijd van 1879, die de liberalen zouden willen herbeginnen, kostte België : **Een milliard 175 millioen.**

Dat is 196 frank voor ieder der 6 millioen Belgen ; dus, in evenredigheid, meer dan dat de oorlog van 't jaar 70 aan de Franschen heeft gekost.

Die zotte verkwistingen hadden tot gevolg de verpletterring der liberale partij in 1884.

Handen van de kas ! Waar liberalen heerschen, heerscht verkwisting !

LEVE DE KATHOLIEKEN.

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van Zaterdag 2 April 1910.

Tegenwoordig : MM. Meyers, burgemeester, Delvigne en Modave, schepenen : Deckers, Jacques, Neven, Schaetzen, Van Ormelingen en Zergers, leden :

1. Electrische verlichting. — Uitbreiding der fabriek. — Leening van 130,000 fr. — Onderzoek van commodo en incommodo.

Gedurende het onderzoek werd er niet de minste opmerking gemaakt.

M. Schetaris geeft lezing van de beraadslaging door het college opgemaakt. — De stad zal 130,000 fr. aan den Credit Communal leenen welke leening door 60 annuiteiten zal terug betaald worden. Het voorstel wordt door eenparige stemmen der tegenwoordige leden aangenomen.

2. Uitvoering der werken van het 2e lot der waterleiding. — Doorgang onder de sproorlijn.

M. de Burgemeester. — Iedereen verlangt dat deze werken ten spoedigste zouden uitgevoerd worden. Het college heeft eenen brief van M. Auriel, aannemer dezer werken, ontvangen. — M. Auriel laat weten dat de werken gedurende de maand Mei zullen uitgevoerd worden op voorwaarde dat men hem een vergoeding van 745 fr. zoude geven. Hij zegt dat de grachten onder dewelke de buizen moeten gelegd worden zeer versterkt zijn geworden. Hij zegt nog dat ter oorzake van het uitstellen dezer werden hem nieuwe onkosten ten laste zijn gelegd door de verhooging der prijzen der materialen.

M. Neven. — Heeft het College geen voorstel aan den raad te doen ?

M. de Burgemeester. — Het College stelt voor M. Auriel te doen komen om te trachten met hem overeen te komen. Om de werken spoedig te zien uitvoeren zou het te wenschen zijn dat er geene processen met de stad zouden zijn.

M. Modave deelt den raad mede dat de deputatie bare toestemming niet wil geven voor het rechtmaken van den Schuttersgang. De achtbare schepen zegt dat eene breedte van 8 m. genoeg zou zijn. Hij is van gevoelen aan de Deputatie te vragen dat zij iemand ter plaatse zou zenden om den toestand der zaken te onderzoeken.

Met eenparige stemmen aangenomen.

M. Neven zou willen dat men een plan van rechtlijning voor gansch de stad zou opmaken.

3. Buurtweg Rutten-Tongeren. — Verklaring van groot verkeer.

M. Schaetzen is van gevoelen dat men een goedgunstig antwoord moet geven.

M. Neven stelt de voorwaarde dat men den buurtweg verlenge tot aan den lindeboom (weg van Dietsche-Heur).

M. Van Ormelingen is niet van dit gevoelen en stelt voor eenen wensch aan de beraadslaging van den raad te voegen.

Dit voorstel wordt met eenparigheid van stemmen aangenomen.

4. Vraag van Souveryns om een stuk gemeentegrond aan te kopen. — Onderzoek van Commodo en Incommodo.

Gen enkel bezwaar den raad toegekomen zijnde wordt deze vraag ingewilligd.

Deze grond heeft volgens schatting eene waarde van 1.75 fr. den vierkanten meter.

5. Gemeentebegrooting van 1910.

M. Schaetzen, verslaggever der Commissie van Financien, geeft kennis der werkzaamheden dezer Commissie.

De herstellingswerken aan O. L. V. kerk uit te voeren zullen dit jaar niet kunnen begonnen worden. Dezaangaande zal er dus geene som op de begrooting moeten ingeschreven worden.

Om de werken uit te voeren, door M. den schepen Modave vastgesteld, wordt er voorgesteld **eene lening van 60.000 fr.** aan te gaan. Doch de kapoesten zouden daardoor hoege aamd niet verhoogd worden.

M. Neven verklaart zich tegen de leening.

M. Van Ormelingen vraagt hoe men het zou aanleggen om, zonder leening, de voorgestelde werken uit te voeren.

M. Neven. — Ik zal mijne inzichten doen kennen tijdens de bespreking der artikelen.

Na eene woordewisseling aan dewelke omtrent al de 1 den deel nemen, besluit de raad heden zaterdag eene nieuwe zitting te houden.

Milltiellichting in 1910.

KANTON CORTESSEM.
6e Militiekanton.

	Ingeschreven	Vrijgesteld	Aangewezen voor den dienst
Alken	22	17	5
Cortessem	9	6	3
Gors-op-Leeuw	2	1	1
Guygoven	4	2	2
Hern	4	4	0
Herten	1	1	0
Schalkhoven	3	1	2
Vliermael	11	10	1
Vliermael-Roodt	7	7	0
Wellen	15	12	3
Werm	4	2	2
Wintershoven	2	2	0
	84	65	19

KANTON LOON.
8e Militiekanton.

	Ingeschreven	Vrijgesteld	Aangewezen voor den dienst
Berlingen	2	2	0
Bommershoven	6	5	1
Looz	28	21	7
Brouckom	2	2	0
Cuttecoven	2	2	0
Gossoncourt	7	4	3
Gothem	3	1	2
Grand-Looz	2	2	0
Heers	9	4	5
Hendrieken	1	1	0
Hex	8	6	2
Horpmael	11	7	4
Houppertingen	9	8	1
Jesseren	4	3	1
Kerniel	6	5	1
Petit-Jamine	3	0	3
Marlinne	14	10	4
Mettecoven	1	1	0
Basheers	2	1	1
Opheers	1	1	0
Roclenge	4	4	0
Ryckel	1	0	1
Ulbeek	9	6	3
Fologne	4	0	3
Voordt	4	2	2
	143	99	44

BUITENLAND.

Frankrijk.

Vreeselijk spoorwegongeluk. — Nabij de statie van Crouay (Frankrijk) ging M. Bosquet over de spoorbaan, toen hij door eenen trein verrast en vreeselijk vermorzeld werd. Een 3-jarig kindje dat hij in de armen droeg werd insgelijks gedood.

— Hevige brand. — De stoommaalderij Dalido te Vannes, is door eenen hevigen brand vermeld geworden. Tijdens het blusschen brak eene ladder waarop drie pompiers stonden. Een hunner werd de schedel gebroken. De schade bedraagt meer dan 200,000 frank.

— Dorpen begraven onder de sneeuw. — In het Zuid-Oosten van Frankrijk is een ploeg Alpejagers sedert verscheidene dagen druk bezig eenen weg te banen door de sneeuw van het Ecureuilbergvlak, nes ges ort in de diepe baan van Plampinet naar Val-des-Prés.

Deze sneeuwval heeft een vollen dag het stroomen der rivier de Clairee gestremd.

Een weg van 8 meters is door de sneeuwmassa gemaakt om de ingesloten dorpen te ontzetten.

— Echtelijk drama te Rijsel. — Een genaamde Karel Van Ackere, 33 jaar oud, peperkoekbakker, wonende rue de la Vignette te Rijsel, heeft in eene vlaag van jaloerschheid zijne vrouw, Angelina Gratte, verwurgd.

Naar het schijnt zou de vrouw aan haren man zes messteken toegebracht hebben.

Het slachtoffer was 32 jaren oud en moeder van twee kinderen, 10 jaar en 18 maanden oud.

De echtgenooten Van Ackere kwamen slecht overeen.

— Aangehouden. — Te Parijs is zekere juffer Eugenie M. aangehouden, geboren te Arlon, België, die beschuldigd wordt van talrijke aftroggelarijen. In hare woning neeft men documenten gevonden, die zij voor hare afdreigingen gebruikte. Door de familie van haar laatste slachtoffer had zij zich meer dan honderd duizend franken laten betalen. Zij heeft veel mannen in het ongeluk gestort. Voor eenige jaren heeft de zoon van een Parijsch ambtenaar zich voor haar gezelfmoord en kort daarna ruineerde zij den secretaris van een vreemd gezantschap. Zij werd verleden jaar aangehouden en voorwaardelijk tot achttien maanden gevangenis veroordeeld.

— Moorddadige ontploffing. — Op den zolder eener bakkerij te Epinal (Frankrijk), is eene kist vuurwerk ontploft. Twee bakkersgasten, de 14-jarige Morel en de 16-jarige Offerle, werden vreeselijk verbrand en bezweken eenige uren later.

— Magazijn ingestort. — Een inopbouw zijnde magazijn is te Saint-Brieuc (Frankrijk) ingestort. Verscheidene werklieden werden onder de puinen begraven. Twee hunner werden dood teruggevonden en twee anderen moesten in hopeloozen toestand naar het gasthuis gebracht worden.

— Vrouw levend verbrand. — De echtgenoote Lacorre, van Lorient, werd woensdag geheel verkoold in hare woning gevonden. Men denkt dat zij toevallig het vuur aan hare kleederen zal gestoken hebben.

Denemarken.

Er zijn geene kinderen meer. — Een 13-jarige knaap en een 12-jarig meisje van Kopenhagen (Denemarken) hadden besloten samen te sterven. Zij werden in eenen kelder gevonden, zij door een revolverkogel gedood en hij, erg gekwetst.

De knaap is in wanhopigen toestand naar he gasthuis gebracht.

Zwitserland

Onder eenen sneeuwval. — In de vallei van Finela (Zwitserland) werden vijf schaatsenrijders door eenen sneeuwval verrast. Vier hunner konden gered worden. De vijfde, een Duitscher, Wrossberg genaamd, werd gedood.

Maroko

Men meldt uit Tangiers, dat in den nacht van 3 tot 4 April, een Fransche schildwacht in dienst aan de haven, aangevallen is geworden door eenen Spaanschen burger, die hem te lijve ging en drie revolverschoten op hem loste, doch zonder hem te treffen.

De schildwachten der naburige posten zijn dadelijk t unnen makker ter hulp gesneld en hebben den Spaanschen aanvaller aangehouden alsook nog eenen anderen persoon die in gezelschap was van den Spanjaard.

Men mist nadere bijzonderheden.

China.

Een aanslag. — De « New York Herald » verneemt uit Peking, dat daar zondag groote ontsteltenis is gewekt in de hofkringen door de ontdekking van eene dynamietbom in het bijzondere paleis van den Regent. Tal van heiden, wier gedrag grond gaf tot verdenking, zijn in hechtenis genomen.

De berichtgever van de « New York Herald » meldt nog, dat de burgerij te Peking onkundig wordt gehouden van het gebeurde en dat de Chineesche bladen aanzegging hebben gekregen er niet over te schrijven.

Portugal

Vergiftiging. — Uit Mouzanetes in Portugal wordt geseind, dat bij een feestmaaltijd van politiekers veertien deelnemers onder vergiftigingsverschijnselen ziek zijn geworden. Vijf zijn reeds overleden.

Rusland

Gevecht in eene kerk. — In de kerk van Stallupoenen zou een gevecht ontstaan zijn tusschen Lithuanen en Polen. Russische soldaten kwamen tusschen en moesten van hunne wapens gebruik maken om de vechters te scheiden.

Er zouden verscheidene dooden en gekwetsten zijn.

Spanje

Vrederechter valschmunter. — Over eenigen tijd hield men in Spanje eenen graaf aan verdacht van valschmunterij.

Ditmaal is het nog beter : de vrederechter van Villaeid, nabij Valladolid, Moroto genaamd, is aangehouden, evenals zijn hulprechter en zijn broeder.

De gendarmen hebben in de woning van den vrederechter eene groote hoeveelheid valsche geldstukken ontdekt.

Duitschland.

Een vreeslijk moordtuig. — De Duitsche krijgsoverheden doen in Silezië proefnemingen met eene mitrailleuze, welke 480 schoten per minuut kan lossen.

De mitrailleuze zou 2 kilometers ver dragen en op 600 meters afstand met groote zekerheid kunnen gericht worden.

— Waaghalspeis van keizer Wilhelm II. — Men verzekert uit Weenen dat keizer Wilhelm nog niet afgezien heeft van zijn ontwerp naar Weenen te reizen met een luchtschip. Hij zou uit Berlijn vertrekken aan boord van het luchtschip « Zeppelin » en nederdalen aan de poorten van Weenen, waar de oude keizer, Frans-Jozef, hem zou begroeten bij zijne nederdaling.

Vele bladen hechten niet veel geloof aan die tijding, niet omdat men keizer Wilhelm onbekwaam acht zulke waaghalzerij te plegen, maar omdat men overtuigd is dat de omgeving des keizers en vooral de keizerin en de kinderen, van Wilhelm II, zich uit al hunne krachten zullen verzetten tegen de uitvoering van dat waaghals-luchttochtje.

Oostenrijk

Schrikkelijk tempeest. — Donderdag heeft over Zuid-Oostenrijk een vreeselijk tempeest gewoed.

Verscheidene schepen van den Oostenrijkschen Lloyd, welke te Triest voor anker lagen, werden weggeslagen. De scheepvaart was totaal onmogelijk. Men vreest dat talrijke scheepslieden omgekomen zijn. De trein welke om 3 ure Triest verlaat, in bestemming voor Parenzo, is nabij de statie van Muggia door den stormwind in een ravijn geworpen. Vele reizigers werden gedood en achttien zwaar gekwetst.

Amerika

Vreeselijke brand te Chicago. — In eene groote fabriek van opgelegde eetwaren te Chicago is door de ontplofling eener hoeveelheid benzien brand ontstaan.

De reddingsladderswaren ongenaakbaar voor de werklieden en toen de vlammen uitgedoofd waren, vond men twee en twintig lijken tusschen de puinen.

— Nog een slachtoffer der luchtvaart. — De vlieger Maxim, junior, die in de omstreken van New-York proefnemingen deed, is van eene hoogte van 12 meters met zijn toestel neergeploft. De vliegmachien werd geheel verbrijzeld en M. Maxim doodelijk gekwetst.

BINNENLAND.

BRUSSEL. — Onheilijke bediende. — Dinsdag werd M. Ghemar, agent in douanen, Antwerpsche laan, gewaar dat een zijner bedienden wonende te Elsene, veel meer geld verteerde, dan hij won. Bij onderzoek bleek dat uit de kas van Ghemar ongeveer 20,000 fr. ontvreemd waren. De bediende werd aangehouden, hij deed bekentenissen.

— Erg beet genomen. — Een handelaar van Bergen was dinsdag voor handelszaken naar Brussel gekomen. Tegen den avond maakte hij kennis met twee jonge vrouwen, waarmede hij op zwier ging. Rond 2 ure van den morgend bevonden zij zich in een koffiehuis der Ijzerenwegstraat, waar de handelaar in slaap viel. Toen de koffiehuishouder hem een half uur nadien wekte, stelde hij vast dat zijne brieventesch met 5.600 frank weg was. Zijn eerste gedacht was natuurlijk dat de twee vrouwen hem bestolen hadden. Hij diende eene klacht in bij de politie, en donderdag morgend werden de twee vrouwen in hunne kamer, in de Sint-Franciscusstraat, aangehouden. Men heeft niets van het geld in hunne kamer teruggevonden. Ondanks hun loochenen, blijven zij toch aangehouden.

— De opening der tentoonstelling van Brussel. — Op verzoek van den koning, zullen bij het bezoek van den koning en der koningin, de hallen toegankelijk zijn voor al wie zijn inkomprijs betaald heeft.

ETTERBEEK. — Dolle os. — Woensdag morgend werd de os van Arthur De Wil, van Stokkel, hoorndol langs de Tervurenlaan en ging op hol. De Wil, die het leizeel rond den arm gebonden had, werd een eind ver medegesleept en bewusteloos opgenomen. Zijn rechterarm was gebroken en bovendien was hij zeer erg aan hoofd en op het lichaam gekwetst. De os kon slechts twee uren later gevangen worden.

ANTWERPEN. — Verkooping in den Dierentuin. — Dinsdag had in den Dierentuin de jaarlijksche openbare verkooping plaats.

De dierentemmer Bostock heeft bijna al de te koop gestelde apen opgekocht, waaronder een chimpanzé voor 700 fr., alsook 3 jonge bruine beren voor 600 fr., een witten beer voor 550 fr. en een koppel pumas voor 900 fr.

Een Java-tiger werd verkocht voor 1350 fr., een andere voor 1400 fr., eene jonge leeuwin van Senegal slechts voor 650 fr. Een lot schildpadden van Madagaskar werd gemiddeld aan 25 fr. per stuk verkocht.

— Brand. — Een bevige brand is woensdag rond den avond uitgeborsten aan n° 57 der nieuwe bassijns.

Het vuur ontstond plotseling in eene baal jute die juist geladen werd.

In een oogwenk stonden al de koopwaren in brand. Eene ploeg van 50 werklieden kwam toegeloopen en gelukte er moeilijk in een 15-tal balen vlas te redden.

De pompiers, spoedig ter plaats gekomen, doofden de vlammen uit die zich reeds aan den hangaar mededeelden.

De schade is aanzienlijk, 110 balen vlas en 100 zakken rapenzaad zijn vernield.

De koopwaren hoorden toe aan den heer Dessaux.

—o— **St-Leonardus gesticht.** — Kosthuis voor Damen. Luchtkuur in de bergen. 500 m. hoogte, Louise-Marie, bij Ronse. Prospectus op aanvraag.

FLAMIERGE (Luxemburg). — Er is rond de honderd hectaren bosch, toehoorende aan den heer Baelain, notaris te Laroche, door eenen geweldigen brand, men weet niet hoe begonnen, vernield.

Een dennenbosch van 20 hectaren, toehoorende aan de gemeente Bertrix, is insgelijks de prooi der vlammen geworden. Men weet ook niet aan welke oorzaak die tweede brand moet toegeschreven worden.

WETTEREN (Gent). — Te Wetteren werd sedert geruimen tijd, ter weverij van Mr Pipyn, wonende te Gent, op groote schaal gestolen.

Gemelde dame werd door een naamloos schrijven van gemelde diefstallen underricht, en is dan zelf een onderzoek aangaande die zaak komen doen, en, onder bedreiging van hem dadelijk aan het gerecht aan te klagen, heeft zij een harer bedienden ondervraagd, die bekende dat het gestolene zich in zijne woning bevond. Inderdaad, men vond daar twee karren versch gewevene stoffen, die dan ook in vollen dag naar de fabriek werden gevoerd.

Twee voorname bedienden werden afgesteld.

MEIRELBEKE. — Verdwenen. — Woensdag avond waren M. Eeman en een zijner vrienden op zoek naar het 13-jarig zoontje van den eerste, Paul genaamd.

Het manneken had kennis met eenen weesjongen van Ledeberg. Deze kon er geene inlichtingen over geven.

Paul Eeman ging ter school te Ledeberg.

Woensdag morgend had hij een briefje in zijn huis gelegd waarop geschreven stond dat men hem niet moest zoeken, daar hij naar Amerika vertrokken was.

Men heeft de policie ingelicht.

VILLERS-LE-GAMBON. — Een marmerkeblokje. — In de marmergroeven van Villers-le-Gambon is een blok marmer losgekapt, dat de bagatel van 3,300.000 kilog. weegt.

Het blok is 20 meters hoog, 14 meters lang en 4,30 meters breed.

Men zal deze massa op den bodem der groef laten zakken, om er bewerkt te worden.

BERGEN. — Doodelijke val. — De 15-jarige schaliedekkersgast, Lieven Demeyere, die aan het dak van zijn werkhuis herstellingen deed, viel van eene hoogte van 12 meters op de straatsteenen. De ongelukkige werd zeer gevaarlijk gekwetst en in wanhopigen toestand naar het gasthuis gebracht.

ANTHISNES. — Levend begraven. — In de steengroeven van Anthisnes werd de werkman Emiel Marchal, van Ocquier, onder eene instorting begraven. Men haalde slechts een lijk op.

— Katoenen huizen. — Naar men zegt bouwt men nu huizen van katoen in... Amerika natuurlijk.

Met groen katoen wier hoe lanigheid niet toelaat het te spinnen en te weven maakt men eene soort van pap, welke men « vormt » gelijk onze baksteenen en die zoo hard droogt als arduinsteen.

Die katoenen « steenen » worden bestreken met eene stol die ze ondoordringbaar maakt en onbrandbaar.

Deze vuurvrije en watervrije huizen kosten daarbij nog maar het derde van een huis op gewone wijze gebouwd...

Zeg, als dat alles waar is, zou men zoo geene steenen in geperst katoen kunnen overbrengen naar Europa, waar menigeen lust zou hebben zich aan genadigen prijs zoo een huis te bouwen ?

DE VERDWENEN
Millionnair

[8e vervolg]

Het jonge meisje scheen ten prooi aan een nieuwen en zeer hevigen angst.

Het was volop dag nu en 't aanzien van haar medereiziger verbaasde haar zoodanig, dat zij nauwelijks hoorde wat hij zegde. Zij kon haar oogen niet meer van hem afhouden.

De man, die den vorigen avond aan Charing Cross een extra-trein had besteld en betaald, was volmaakt als een gentleman gekleed. Zijn kleeding zat onberispelijk en kwam ongetwijfeld uit de handen van een eerste klas kleermaker. Hij was den vorigen avond in alles de man van de wereld en ook de man van geld.

Maar wat zij nu voor haar zag, na zijn bezwijming van verschreidene uren, was niet meer dan een goedkoop confectiekostuum, dat hem slordig aan het lijf zat, alsof het zoo, zonder te passen, gekocht was. Dan had de man van Charing Cross een hoed op van blinkende zijde, terwijl het hoofddeksel, dat op den vloer van het jachthuis gevallen was, een armzalig klak was, in een of ander achterbuurtje gazijntje gekocht.

Muriel keek en keek en... begreep niet. Zij had voor zich een persoon, die wel de man van Charing Cross was en het toch weer niet was. Hetzelfde gelaat, dezelfde oogen...

Zij was den vorigen avond ten prooi aan groote opwinding. Zou zij zich nu niet in hem bedriegen ? Il riemerde zij zich hem wel goed ? Zou zij op haar geheugen kunnen vertrouwen ?

Ja, als hij sprak, dan was zij toch weer overtuigd, dan week de twijfel. Het was wel zijn stem, die welluidende stem, die haar beschermend had toegesproken, toen zij zoo groote behoefte had aan steun.

Welk geheim zou er onder deze gedaanteverwisseling schuilen ?

Carterbilt herhaalde zijn vraag :

— Wilt ge mij helpen tot aan Hall te komen ?

— Ja, zegde zij, terwijl zij met haar gedachten elders wijlde.

Niet zonder groote inspanning stond Carterbilt op. Hij kwam toen tot de ontdekking, dat hij maar aan een voet geschoeid was. Zijn blik ging voor de kamer en viel op den schoen met de hooge zool. Muriel meende, dat hij hem wilde aandoen om niet op zijn kous door het vochtige gras van het park te loopen, en wilde het ding oprapen.

— Raak dat niet aan ! riep de millionnair uit met een stem, die weder den gebiedenden toon had herkregen. Raak dat niet aan ! Dat behoort mij niet. Ook die kleederen zijn niet van mij... Hoe kom ik aan die vodden ? Hoe kan ik zoo gekleed zijn ?

Muriel keek hem aan zonder iets te zeggen en de gedachte kwam bij haar op, dat hij misschien wel niet goed bij het hoofd zou zijn.

Hoe kon hij kleederen dragen, die hem niet toebehoorden ? Het was zeker, dat hij zich niet in den trein had verkleed, daar hij zoo vast geslapen had. En waar zou hij zo vandaan gehaald hebben ? Hij had niets anders bij zich dan een klein valies en dat valies bevatte andere voorwerpen...

Muriel rilde bij de gedachte aan den inhoud.

— Ge kunt toch niet een mijl door het natte gras lopen zonder schoen, merkte zij op.

— Ik zal desnoods binken door het natte gras, stamelde hij, maar dat vreeselijke ding doe ik niet meer aan.

Hij kon zijn oogen niet houden van dien schoen, die hem met alleen schrik, maar ook walging scheen in te boezemen.

In een hoek van het vertrek lagen eenige stukken van een verknipt jachtvest. Muriel raadde hem aan, daarmee zijn voet te omwikkelen, wat gretig door hem werd aanvaard.

— Ja... ja... stamelde hij, honderdmaal liever dan dat afschuwelijke voorwerp.

— Zou het niet verstandig zijn, vroeg het meisje, als ik voorutging ? Ge zult daarginds wel paarden en een rijtuig hebben, die u zonder inspanning uwerzijds thuisbrengen.

— Ik heb daar noch paarden, noch rijtuigen, antwoordde hij. Ik heb er zelfs nog niet eens bedienden, uitgezonderd den tuinman en diens vrouw, die de functie vervullen van wakers. Ik moet mij alles nog aanschaffen. Zooals ik u reeds zegde, heb ik Hall pas gisteren gekocht en, toen ik u voor het eerst ontmoette, aan de statie, was ik op weg naar mijn nieuwe bezitting. Het zou dus nutteloos zijn bulp te gaan halen en het is beter, dat wij er gezamenlijk heengaan.

Ik verzoek u vriendelijk uw lieffdewerk te volbrengen tot het eind, jufvrouw. Door die vraag tot u te richten, geloof ik niets buitengewoons van u te eischen. Ge moet het mij ten goede houden wanneer ik mij vergis, maar ik houd u voor een pleegzuster van beroep.

Muriel antwoordde niet. Zij gevoelde zich hevig ontdaan, nu die onbekende, die vermoedelijke moordenaar haars vaders, zoo brutaalweg beslag legde op haren persoon.

Het scheen wel, dat Carterbilt zich begon te herstellen van den doorge tane zenuwschok, want hij glimlachte nu zelfs en zich opnieuw tot Muriel richtend, zegde hij :

— Ik heb de ondervinding, dat ge zieken behandelt zooals het behoort en ik hoop, dat ge mij eenigen tijd zult willen blijven verzorgen.

Muriel had er zeker nooit aan gedacht verpleegster te worden. Aan het ziekbed van haar vader, die al lang lijdende was, toen de hand des moordenaars hem trof, had zij wel het ambt verricht van pleegzuster en zich ook uitnemend van die zware taak gekweten, maar dat had zij gedaan, omdat 't haar vader was, haar vadertje, die zooveel van zijn dochter hield.

Carterbilt dwaalde dus maar ten halve in zijn veronderstelling, dat Muriel verpleegster was, want, al had zij het zich niet tot beroep gekozen, de aanleg was er.

Daarom ook had Muriel niet geantwoord op de veronderstelling van Carterbilt en het zij den millionnair maar in zijn waan.

— Vindt ge het dus goed, dat ge op Hall blijft, zoolang ik behoefte heb aan uw zorgen ? vroeg Carterbilt.

Muriel wist werkelijk niet wat zij moest antwoorden. Daarop dacht zij plotseling aan het bruine valies met de juweelen. Haar werd nu de gelegenheid geboden die kostbaarheden te bewaken. Zij achtte het haar dure plicht er voor te zorgen, dat die schat ten spoedigste naar de tegenwoordige eigenares, naar mevr. Mainwarring, haar stiefmoeder, terugkeerde.

De kans was groot, dat die dame niet lang gewacht had met 't in dienen van een aanklacht tegen Muriel, een verschrikkelijke aanklacht van vadermoord en diefstal. Als nu het meisje er in kon slagen de kostbaarheden in handen van mevrouw Mainwarring te doen stellen, dan zou een heel voornaam punt van de beschuldiging vallen, waardoor dan het motief van den moord ook van nul en geener waarde zou zijn.

Zij kon er niet aan denken, zich nu, in zijn nabijheid, van den schat meester te maken. Als hij werkelijk schuldig was — er was nog geen bewijs van het tegendeel — kon hij, die wel een man gedood had, gemakkelijk een vrouw van kant maken !...

Muriel beefde bij die gedachte.

Vreemd ! Onmiddellijk nadat zij die gedachte koesterde, wierp zij haar weer verre van zich, iets, waaraan zij geen naam kon geven, zegde haar, dat zij niets te vreezen had. Een enkele blik uit zijn oogen stelde haar gerust en bracht in haar de kalmte weer.

Zijn geheele houding wekte vertrouwen en misschien dan moordenaar haars vaders en zijn gelaat leek de spiegel van een onbevlekt geweten.

Muriel leed. Zij had onder haar oogen, zij had hem maar aan te zien, om een onbeperkt vertrouwen in hem te stellen.

Op zijn verzoek hielp zij hem den ongeschoeiden voet inwinden met de stol, die zij in het jachthuis gezien had.

Haar zoo bezig ziende, werd hij getroffen door de bezigheid, de vlugheid van die kleine handen, zoo blank en toch zoo ijverig in de weer.

— Ik begin nu te gelooven, zegde hij, dat ik, uitgezonderd de hevige emotie en een paar schrammen beelhuids uit de verschrikkelijke gebeurtenissen van den afgeloopen nacht te voorschijn ben gekomen. Hebt gij niet geleden onder de verschillende emoties, jufvrouw ?

— Neen, mijnheer. Goddank niet !

Muriel dacht op dit oogenblik aan andere aandoeningen, die niets met de spoorwegramp te maken hadden en die zij ook wel weerstaan had.

— Maar gij moet toch wel totaal uitgeput zijn ?

— Een beetje vermoeid, anders niet.

— Gelukkig, dat gij op Hall uw rust kunt nemen.

Hij richtte zich langzaam naar de deur, deed open en keek naar buiten, geleund tegen het lijstwerk.

Het gras stond hoog en was overdekt met dauw. De lichtvonkjes, die in die dauwdruppels weerkaatsten, herinnerden Muriel levendig aan de diamanten in het valies, gestolen by het bloedende lijk van een ouden man. Zij rilde van hevige ontsteltenis en zij gevoelde heftig het verlangen in zich om te vluchten, om een eind te maken aan het avontuur, waarin het noodlot haar geworpen had. Maar weer bleef zij zichzelf meester.

Op den met lappen omwikkelden voet wijzende, betoogde Muriel, dat het toch beter zou zijn, den hoogen schoen aan te trekken, daar zijn voet nietlegenstaande de voorzorgen, nat zou worden in het gras. Hij kon er ziek van worden.

— Dat kan mij niet schelen, antwoordde hij, liever dan dat ding weer aan te doen. Dat afschuwelijke voorwerp heeft mij den eersten schrik van mijn leven ingeboezemd.

Ik moet het u eerlijk bekennen, jufvrouw, dat ik mij een schipbreukeling op 's levens oceaan, een verloren man waande, toen ik dacht, dat mijn been gebroken was. Ik heb daarmee een gevoel leeren kennen, dat ik niet dacht te bezitten, dat van lafhartigheid : ik was inderdaad bang als een kind voor mijn bestaan als verminkte. Neen, jufvrouw, ik zal mij naar Hall begeven, maar nimmer met dien schoen !

Nadat hij dit gezegd had, zag Muriel hem weer met een gevoel van innig medelijden aan. Ook zag zij toen, in het volle daglicht, dat de wond aan zijn voorhoofd nog altijd bedekt was met geronnen bloed en zij haastte zich dat met haar vochtigen zakdoek, waarmede zij reeds zijn slapen had bevochtigd, te verwijderen.

Toen begaf hij zich op weg, niet zonder moeite, voetje voor voetje.

Opzettelijk was Muriel blijven staan om te zien wat hij zou doen met het valies, waaraan hij zeker moest denken, alvorens hij het jachthuis den rug toekeerde. Zij hoopte zelfs uit zijn houding te kunnen opmaken of hij schuldig was of niet.

— Als hij een misdadiger is, zegde zij bij zichzelf, zal hij dat valies geen oogenblik uit het oog verliezen, het valies, dat niet alleen den prijs van zijn misdaad bevat, maar dat hem bovendien zou kunnen verraden. Ongetwijfeld zal hij weer naar binnen gaan om het te halen of anders mij, die nu in zijn dienst is, verzoeken het mede te brengen.

Het spreekt vanzelf, dat Carterbilt geen oogenblik er aan dacht dat geheimzinnige reisgoed mede te nemen, want hij wist niet beter, of het valies behoorde aan Muriel. Hij liep eenige passen in de richting van Hall en keerde zich toen om, op den meest natuurlijken toon van de wereld zeggende :

— Komt ge, jufvrouw ? Ik geloof niet, dat ik ver kan loopen zonder uw steun.

Muriel begreep er niets van. Geen woord repte hij van dat andere. Zou hij dan toch onschuldig zijn en niet weten, wat het valies inbield ? Maar, waarom bad hij het dan bij zich in zijn coupé ? Of was hij een doortrapte schurk, die zelfs in dit oogenblik de ongerustheid onderdrukte, welke hem het achterlaten van de diamanten moest bezorgen ?

Muriel nam een kort besluit. Zij zou over het valies waken. Zij nam het op, sloot de deur, legde den sleutel op de plaats, waar zij hem gevonden had en voegde zich bij den millionnair. Deze bod op haar gewacht leunende tegen een boom en de oogen naar den grond gericht, zonder te hebben gezien wat zij gedaan had.

Zij begaf zich aan de zijde van den met lappen omwikkelden voet, ondersteunde hem en eindelijk gingen zij op weg naar het op een mijl afstands gelegen landhuis.

Zij spraken weinig. Elke beweging deed hem pijn en een ontzettende vermoeidheid kwam weer over hem door de nawerking van het verdoovingsmiddel. Muriel was het onmogelijk haar gedachten te uiten tegenover hem, want dan zou zij hebben moeten spreken over hetgeen haar de laatste uren geheel van streek had gebracht.

[W. vert.]